

Sygnatura akt IIIRC 5/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca Sędzia Sądu Rejonowego Agata Gronkiewicz

Protokolant sekretarz Kinga Kamińska-Niedziela

po rozpoznaniu w dniu 18.08.2017 roku w Starogardzie Gd. na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej A. K. (1) zastępowanej przez matkę E. Ż. (1)

przeciwko D. K. (1)

o alimenty

I. Zasądza od pozwanego D. K. (1) na rzecz małoletniej powódki A. K. (1) tytułem alimentów płatnych do rąk matki małoletniej powódki E. Ż. (1) wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty następujące kwoty:

- 300/trzysta/ zł płatne do dnia 10.01.2017r

- 300/trzysta/ zł płatne do dnia 10.02.2017r

- 300/trzysta/ zł płatne do dnia 10.03.2017r

- 300/trzysta/ zł płatne do dnia 10.04.2017r

- 300/trzysta/ zł płatne do dnia 10.05.2017r

- 300/trzysta/ zł płatne do dnia 10.06.2017r

- 300/trzysta/ zł płatne do dnia 10.07.2017r

- 300/trzysta/ zł płatne do dnia 10.08.2017r

II. Zasądza od pozwanego D. K. (1) na rzecz małoletniej powódki A. K. (1) tytułem alimentów kwotę po 800/osiemset/ zł miesięcznie, płatną do rąk matki małoletniej powódki E. Ż. (1) do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty, poczynając od dnia 01.09.2017r.

III. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

IV. Odstępuje od obciążania pozwanego kosztami procesu

V. Wyrokowi w pkt I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem skierowanym przeciwko D. K. (1), małoletnia A. K. (1), reprezentowana przez matkę E. Ż. (1), domagała się zasądzenia od pozwanego alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki E. Ż. (1) do dnia 10-go

każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 1 sierpnia 2016 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia termin płatności którejkolwiek z rat. Ponadto strona powodowa wniosła o zasądzenie od D. K. (1) na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał powództwo w części, tj. żądanie świadczeń alimentacyjnych w kwocie 500 zł miesięcznie, a w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa oraz obciążenie strony powodowej kosztami procesu według norm przepisanych (...)

Pismem z dnia 21 kwietnia 2017 r. małoletnia powódka rozszerzyła powództwo, wnosząc o zasądzenie alimentów w kwocie po 1000 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki E. Ż. (1) do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 01 sierpnia 2016 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia termin płatności którejkolwiek z rat (...)

Postanowieniem z dnia (...) wydanym w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w Starogardzie Gd. udzielił zabezpieczenia na czas trwania procesu w ten sposób, że zobowiązał pozwanego D. K. (1) do uiszczania na rzecz małoletniej A. K. (1) tytułem alimentów kwoty po 500 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletniej powódki, E. Ż. (1), do dnia 10-tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat. (...)

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Małoletnia A. K. (1), ur. (...), jest dzieckiem pochodzącym z nieformalnego związku (...) oraz D. K. (1).

/dowód: odpis zupełny aktu urodzenia A. K. -(...)

Rodzice małoletniej powódki do marca 2015 r. zamieszkiwali wspólnie, natomiast od tego czasu każde z nich prowadzi odrębne gospodarstwo domowe. Małoletnia A. K. (1) obecnie mieszka z matką, z ojcem zaś widuje się dwa razy w tygodniu - w środy od 16.00 do 18:30 oraz niedziele od 12:30 do 18:30 (okoliczności bezsporne).

Usprawiedliwiony miesięczny koszt utrzymania mał. A. K. (1) (2,5 roku) wynosi ok. 1.900 zł. Na powyższe koszty składają się: koszt wyżywienia małoletniej - ok. 300 zł, kosmetyków, środków pielęgnacyjnych i środków czystości - ok. 200 zł, opłaty za żłobek i wyżywienie w czasie przebywania w żłobku - 730 zł, zabawki i materiały edukacyjne - 50 zł, wizyty lekarskie i lekarstwa -100 zł, czynsz za mieszkanie wraz z opłatami eksploatacyjnymi w przeliczeniu na jednego domownika - ok. 400 zł, ubrania - 150 zł.

E. Ż. (1) ma 37 lat, z zawodu jest technikiem ekonomistą, a nadto posiada wykształcenie wyższe również z tej dziedziny. Nie posiada prawa jazdy. Matka małoletniej powódki jest zatrudniona w Urzędzie Miasta S. na umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku głównego specjalisty, a jej dochody z tytułu zatrudnienia kształtują się w granicach 4.000 zł netto miesięcznie. Posiada własnościowe mieszkanie, w którym zamieszkuje z córką. Na stałe, uzasadnione koszty miesięczne, jakie ponosi, związane z utrzymaniem gospodarstwa domowego, składają się następujące składniki: czynsz za mieszkanie - 560 zł, energia elektryczna - 90 zł, gaz - 50 zł, koszty usług telekomunikacyjnych - 130 zł. Nadto nie posiada stałych zobowiązań finansowych, z którymi wiązałyby się konieczność ponoszenia comiesięcznych obciążeń budżetu domowego.

Pozwany D. K. (1) ma 42 lata, z zawodu jest historykiem. Posiada prawo jazdy kat. B. Od dnia 15 grudnia 2016 r. jest zatrudniony na czas nieokreślony jako funkcjonariusz(...), a jego dochody z tego tytułu wynoszą 4.082,66 zł netto miesięcznie. D. K. (1) prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe - zamieszkuje w mieszkaniu komunalnym, nie ma na utrzymaniu innych małoletnich dzieci.

Na stałe, uzasadnione koszty miesięczne utrzymania pozwanego składają się następujące obciążenia finansowe: uśredniony czynsz za mieszkanie - 675 zł, koszty związane z dojazdem do pracy - 550 zł, rata pożyczki w banku (...) - 514,67 zł (ostatnia rata 02.09.2018r.), spłata odsetek od kredytu odnawialnego - 100 zł, koszty usług telekomunikacyjnych - 120 zł, koszty wyżywienia - 500 zł, środki higieniczne - 100 zł, spłata zadłużenia z karty

kredytowej - 250 zł, opłaty za energię - 150 zł, koszty związane z utrzymaniem małoletniej w czasie, gdy przebywa z ojcem - 150 zł, koszty ubrań - 150 zł, co daje łączną kwotę miesięcznych wydatków w wysokości ok. 3.250 zł.

dowody: wykaz miesięcznych kosztów pozwanego - (...); zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach pozwanego - (...); umowa kredytu z dnia 13.10.2016 r. - (...); umowa pożyczki z dnia 24.08.2015 r. - (...); dokumentacja wydatków pozwanego - (...); umowa dotycząca opieki nad małoletnią w żłobku - (...); wykaz wydatków ponoszonych przez E. Ż. (1) - (...); zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach E. Ż. - (...); wykaz miesięcznych kosztów utrzymania A. K. wraz z rachunkami - (...); umowa sprzedaży samochodu V. (...) - (...); zeznania stron - (...).

Powiatowy Urząd Pracy w G. dysponował ofertami pracy na różnych stanowiskach, m.in. technika prac biurowych, doradcy klienta, sprzedawcy oraz ofertami dla osób bez kwalifikacji zawodowych. Proponowane przez pracodawców wynagrodzenia oscyływały w granicach od 1.112 zł do 3.500 zł netto miesięcznie.

Powiatowy Urząd Pracy w T. dysponował ofertami pracy dla osób z prawem jazdy kat. B z wynagrodzeniem od 2.000 zł do 4.000 zł brutto miesięcznie oraz dla osób bez kwalifikacji zawodowych z wynagrodzeniem od 2.000 zł brutto miesięcznie.

Powiatowy Urząd Pracy w S. dysponował ofertami pracy dla osób w zawodzie technik ekonomista, magister zarządzania oraz dla osób bez kwalifikacji zawodowych. Proponowane wynagrodzenia kształtowały się w granicach od 1.000 do 4.200 brutto miesięcznie.

dowód: informacje z urzędów pracy - (...)

Poczynając od stycznia 2017 r. do sierpnia 2017 r. włącznie, pozwany D. K. (1) regularnie łożył na małoletnią córkę tytułem alimentów kwotę po 500 zł miesięcznie.

(okoliczności niesporne)

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Sąd uznał za wiarygodne dokumenty przywołane w części uzasadnienia ustalającej stan faktyczny, których autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd więc oparł się na dowodach z tych dokumentów, nie znajdując podstaw do podważenia ich autentyczności i mocy dowodowej.

Nadto należało uznać za wiarygodne zeznania stron w takim zakresie, w jakim są spójne, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem zebrany w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom E. Ż. (1) co do jej sytuacji zawodowej, rodzinnej i materialnej, uznając za wiarygodne wskazane przez nią źródła dochodów, a także comiesięczne koszty związane z prowadzeniem gospodarstwa domowego.

Ustalając natomiast zasadność kosztów utrzymania małoletniej A. K. (1), w ocenie Sądu większość przytoczonych przez małoletnią powódkę kosztów, zarówno miesięcznych zasługiwało na pozytywną ocenę, a co za tym idzie na ich uwzględnienie.

Po pierwsze, wskazać trzeba, że Sąd uznał za usprawiedliwiony comiesięczny koszt utrzymania powódki w postaci opłaty za żłobek (730 zł), albowiem dziecko rocznikowo nie jest w wieku przedszkolnym, a z urzędu Sądowi jest znany fakt, iż na terenie S. brak jest państwowych żłobków. Zatem E. Ż. (1), chcąc wrócić do pracy zarobkowej musiała zdecydować się na prywatny żłobek lub opiekunkę, której koszt z pewnością nie byłby niższy, a nie obejmowałby wyżywienia dziecka, które otrzymuje z żłobku. Nadto, podkreślić trzeba, że pozwany nie wykazał by istniały inne możliwości zajęcia się małoletnią, np. by ktoś z rodziny mógł to robić nieodpłatnie.

Kolejno, biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego, Sąd doszedł do przekonania, iż w niektórych aspektach wskazane przez przedstawicielkę ustawową koszty utrzymania mał. A. K. (1) są przeszacowane i nie są uzasadnione

ani okolicznościami, ani dobrem małoletniego dziecka. W związku z powyższym za zbyt wysokie należało uznać koszty ubranek dziecięcych, określonych przez powódkę na 250 zł. Za usprawiedliwiony wydatek w tej części Sąd uznał kwotę 150 zł miesięcznie. Kolejno, koszty wyżywienia oszacowane na 500 zł były zawyżone i Sąd przyjął je do kwoty 300 zł, tym bardziej, że w trakcie tygodnia małoletnia ma zagwarantowane posiłki w żłobku. Odnośnie kosztów zakupu zabawek i materiałów edukacyjnych opisanych na kwotę 200 zł Sąd przyjął je do kwoty 50 zł. Jeżeli chodzi o koszt zakupu kosmetyków, środków pielęgnacyjnych i środków czystości opisanych na kwotę -300 zł Sąd uwzględnił je do kwoty 200 zł, gdyż E. Ż. (1) słuchana w charakterze strony opisując wydatki związane z pielęgnacją i higieną wymieniła je do tej kwoty, nie potrafiąc wskazać innych wydatków w tym zakresie. Odnośnie wizyt lekarskich, lekarstw oraz szczepień wskazanych przez matkę dziecka na 400 zł, Sąd uwzględnił je do kwoty 100 zł albowiem matka powódki zeznała, że wydaje na prywatnego lekarza 100 zł raz na dwa miesiące oraz, że wykupuje córce maści za ok. 40 zł, natomiast nie wykazała by musiała ponosić stały miesięczny koszt zakupu innych leków dla dziecka na kwotę 100 zł miesięcznie. Odnośnie tzw. innych kosztów w wysokości 400 zł - nie był to wydatek uzasadniony, gdyż nie zostało precyzyjnie wskazane co mieści się w tym zakresie, a nadto, zdaniem Sądu nie byłyby to usprawiedliwione koszty utrzymania 2,5 letniego dziecka, zwłaszcza, w kontekście faktu, iż pozostałe wydatki na małoletnią są znaczące, zwłaszcza comiesięczny koszt prywatnego żłobka.

Zważywszy, iż małoletnia ma niespełna 2,5 roku uznać należało, że jej potrzeby winno się miarkować przez pryzmat przeciętnych potrzeb dziecka w tym wieku, czy to w zakresie żywieniowym, czy też związanym z edukacją, rozrywką etc. W związku z tym, odwołując się do zasad doświadczenia życiowego stwierdzić wypada, iż dziecko w wieku małoletniej powódki ma w znaczny sposób ograniczone czy to potrzeby związane z wyżywieniem, życiem rozrywkowym, czy kulturowym, a także comiesięcznymi kosztami związanymi z wymianą garderoby. Mając powyższe na uwadze Sąd, biorąc pod uwagę uzasadnione wiekiem i okolicznościami potrzeby małoletniej A. K. (1) ustalił, iż całkowite koszty jej miesięcznego utrzymania kształtują się w granicach 1.900 zł i w tym zakresie uznał je za niezbędne dla rozwoju i szeroko rozumianego dobra małoletniej.

Sąd dał również wiarę zeznaniom pozwanego co do jego aktualnych kosztów utrzymania oraz dał wiarę zeznaniom pozwanego co do jego obecnych dochodów oraz sytuacji zawodowej i rodzinnej. W tym zakresie brak było jakichkolwiek podstaw, aby odmówić tymże depozycjom przymiotu wiarygodności. Przedstawił on bowiem szereg dokumentów uwiarygadniających ponoszone przez niego miesięczne koszty utrzymania.

W ocenie Sądu konieczne było jednakże zweryfikowanie niezbędności niektórych z ponoszonych przez D. K. (2) comiesięcznych kosztów obciążających jego budżet, a to z tego względu, iż pozwany w toku postępowania stał na stanowisku, iż nie jest w stanie ponieść kosztów związanych z obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz jego małoletniej córki w wysokości żądanej pozwem, tj. w wysokości 1.000 zł, co motywował licznymi zobowiązaniami finansowymi wobec instytucji bankowych, czy pożyczkowych, a także koniecznością comiesięcznego uiszczania rat za zakupiony w czerwcu 2017 r. samochód osobowy m-ki V. (...). W związku z powyższym w uznaniu Sądu zobowiązania pozwanego związane z koniecznością uiszczania rat kredytu na zakup komputera za cenę 3.066,82 zł, czy też uiszczaniem rat za nabyty już w toku niniejszego postępowania samochód osobowy za cenę 12.000 zł - nie mogą wpływać na obiektywnie oceniany zakres możliwości finansowych pozwanego. D. K. (1), mając świadomość posiadania małoletniej córki, a co za tym idzie konieczności ponoszenia kosztów związanych z jej utrzymaniem i wychowaniem, winien w sposób przemyślany i rozważny dokonywać każdorazowo zobowiązań natury finansowej, w szczególności o charakterze długookresowym, w sposób istotny wpływających na jego płynność rozliczeniową. Uprawniona jest zatem konstatacja, iż pozwany, mając świadomość zobowiązań co do partycypacji w kosztach utrzymania małoletniej powódki winien organizować swoje stosunki gospodarcze w taki sposób, ażeby móc w sposób odpowiedni, adekwatny w stosunku do swojego poziomu życia, a także wobec potrzeb uzasadnionych dla dziecka w wieku A. K. (3), uczestniczyć w pokrywaniu kosztów z tym związanych. W konsekwencji, wymienionych wyżej zobowiązań nie sposób było uznać za niezbędne i konieczne dla codziennego funkcjonowania pozwanego, zważywszy, iż pozwany miał w posiadaniu samochód osobowy i z własnej woli nieodpłatnie przekazał go swoim rodzicom, a także z uwagi na obiektywną możliwość rozłożenia w czasie takowych zakupów, czy też nabycia sprzętu komputerowego z rynku wtórnego w zdecydowanie niższej cenie.

Zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają zgodnie z treścią 135 § 1 k.r. i o. dwa czynniki: usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego mierzone posiadanymi przez niego kwalifikacjami zawodowymi, sytuacją na rynku pracy, stanem zdrowia, miejscem zamieszkania itp. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Dopiero więc ustalenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, następnie zaś porównanie tych wartości oraz ich łączna ocena umożliwia ustalenie, czy i w jakim zakresie potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 r. w sprawie III CRN 350/69 opubl. OGP z 1970 r., nr 2, poz.15).

Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez Sąd wysokości alimentów (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 r., III CRN 350/69).

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice zobowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka oraz przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy i do samodzielnego życia. Pod pojęciem usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego rozumieć należy zatem nie tylko środki utrzymania zaspokajające uprawnionemu jego potrzeby fizyczne i mieszkanie, wyżywienie zapewniające jego prawidłowy rozwój, odzież, środki higieny osobistej, edukację, czy opiekę lekarską w wypadku choroby, ale także potrzeby duchowe i kulturalne, a także środki wychowania. Usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego nie należy także utożsamiać z minimum utrzymania. Zalicza się do nich bowiem także możliwość rozwoju zainteresowań i uzdolnień, dostarczanie rozrywek i wypoczynku. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 19.05.1975 r. w sprawie III CRN 55/75 opubl. OSNCP z 1976 r., poz. 133 oraz uchwała całej Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987 r. w sprawie III CZP 91/86 opubl. OSNC z 1988 r., z. 4, poz. 42).

Istotnym jest także fakt, że pozwany, co nie było kwestionowane, nie ma nikogo innego na utrzymaniu, zatem brak jest przeszkód, by w maksymalny możliwy dla siebie sposób,łożył on na małoletnią córkę. Nadto, zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, zobowiązany do alimentacji winien w maksymalny możliwy dla siebie sposób przyczyniać się do ponoszenia kosztów utrzymania małoletniego dziecka.

Wobec powyższego, zdaniem Sądu, w świetle możliwości zarobkowych pozwanego, uzasadnione jest, by w adekwatnej do nich części partycypował on w kosztach utrzymania małoletniej córki. Skoro koszt utrzymania dziecka wynosi miesięcznie ok. 1.900 zł, to pozwany może, zdaniem Sądu, część tej kwoty w wysokości 800 zł miesięcznie ponosić. Uwzględniając nawet taki wydatek, pozwanemu, przy uwzględnieniu jego możliwości zarobkowych, pozostanie nadal odpowiednia ilość środków finansowych na pokrycie jego własnych potrzeb.

Wysokość miesięcznych zarobków pozwanego to ok. 4.100 zł, zaś ustalone przez Sąd, uzasadnione miesięczne koszty utrzymania oscylują w granicach 3.250 zł, wobec czego, zasądzoną wysokość alimentów uznać należy za maksymalną, jaką pozwany może ponieść.

Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności, a także fakt, iż pozwany w związku z udzielonym przez tutejszy Sąd zabezpieczeniem uiszczał w okresie od stycznia do sierpnia 2017 r. kwotę 500 zł tytułem alimentów na rzecz małoletniej córki, Sąd w pkt I zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki A. K. (1) tytułem alimentów kwotę po 300 zł za każdy miesiąc w okresie od stycznia do sierpnia 2017 r. (jako różnicę pomiędzy wartością zabezpieczenia, a ostatecznie zasądzoną wysokością alimentów), natomiast w pkt II Sąd zasądził alimenty od dnia 01.09.2017 r. w wysokości 800 zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej powódki E. Ź. (1) do dnia 10-go każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty.

W pkt III Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania alimentów w wysokości ponad kwotę 800 zł z przyczyn wskazanych wyżej, natomiast w odniesieniu do okresu objętego żądaniem pozwu, tj. od dnia 01 sierpnia 2016 do dnia wniesienia pozwu, powództwo oddalono z uwagi na charakter świadczeń alimentacyjnych, które ze swojej istoty przeznaczone są na bieżące utrzymanie osoby uprawnionej, zatem domaganie się ich za okres poprzedzający wytoczenie powództwa może być uzasadnione tylko wówczas, gdy pozostają z tego okresu niezaspokojone potrzeby lub zobowiązania zaciągnięte przez uprawnionego względem osoby trzeciej na pokrycie tychże potrzeb (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 sierpnia 1976 r., III CRN 88/76, OSNC 1977 r., Nr 2, poz. 33). W przedmiotowej sprawie, w ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy nie dawał podstaw do tego by uznać, że istnieją jeszcze jakieś konkretne nieuregulowane bądź nie zaspokojone potrzeby małoletniej powódki obejmujące miesiące sierpień- grudzień 2016 r.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 102 kpc, odstępując od obciążania nimi pozwanego, uwzględniając fakt, iż zgodnie z orzeczeniem winien on pokryć jednorazowo kwotę zaległych alimentów oraz okoliczność, iż w związku z zasądzonymi alimentami w kwocie 800 zł. Sytuacja majątkowa pozwanego ulegnie pogorszeniu, biorąc pod uwagę również okoliczność, że strona prowadziła proces lojalnie, rzetelnie, w sposób umożliwiający nieprzewlekłe zakończenie postępowania, a także unikając powodowania dodatkowych kosztów.

Sąd nadał również wyrokowi w jego punktach I i II, to jest zasadzających alimenty, rygor natychmiastowej wykonalności, albowiem zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty - co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.